

РЕШЕНИЕ

№ 4009

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10013** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – Ф. Т. Л.“ G./, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 против Решение № Р. 3000-2032/09.09.2020/32-263362, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.
В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон, а при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като митническите органи са установили неправилно фактическата обстановка. Сочи се, че в хода на процедурата по доказване на декларираната митническа стойност при внос на пресни зеленчуци, дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорената стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Намира, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва доказателства, посредством които може да се установи реалността на търговската операция. Конкретизира се, че неправилно при анализ на доказателствата за реализацията на стоките след вноса им,

митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между дружеството – жалбоподател и крайния им клиент – международна търговска верига L.. Било видно от всички предходни случаи от 2018 г., както и тези, следващи конкретния внос, че в случая не се касае за изолирана доставка, а за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че за стоките от един и същи вид, каквито са внасяните пресни краставици, дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба) изчислен за един по-дълъг период – един месец, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. Искане се отменя на обжалваното решение. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството се представлява от процесуалния си представител, който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното решение. Допълнителни съображения излага в депозирано писмено становище.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в съдебно заседание не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

На 03.11.2020 г. в МБ С. е била регистрирана митническа декларация с MRN 18BG00301H0074916, с вносител “О. – Ф. Т. Л.” Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, от които № 4 – пресни краставици с нето тегло 2400 кг. Като доказателство за произход е бил представен и приет сертификат за движение Е..1.

Било декларирано, за стока № 4 – пресни краставици, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 2400 кг., митническа стойност в размер на 3 165,67 лв., изчислена в €/100 кг. На 67,44€/100кг. Определената от Европейската комисия за дата 03.11.2018 г. стандартна вносна стойност за краставици с произход Република Турция е 35,6 €/100 кг. Тъй като Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисквал сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С. / стандартна вносна стойност/ и ако вноската стойност е по-голяма с повече от 8% от С., чл. 75, §2 от Регламента, във вр. с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисквал вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (35,6 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (67,44 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8% от определената за деня С. (35,6 €/100кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 1708,59 лева.

Обезпеченията за стоките са били внесени в пълен размер от пълномощника на дружеството – [фирма].

На 05.11.2018 г. г. в изпълнение на разпоредбите на чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, с писмо рег. № 32-318926 дружеството е уведомено, че в едномесечен срок, но не по-късно от четири месеца след регистриране на митническата декларация, е необходимо да представи доказателства, че стоката – пресни краставици, е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната митническа стойност.

На 27.09.2019 г. с молба вх. № 32-272902 [фирма] представило в МБ С.

допълнително следните документи за стоките – пресни зеленчуци, в това число пресни краставици, по подадената митническа декларация: справки – декларации по ЗДДС за данъчен период ноември 2018 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби, постъпили данни от справките-декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби за данъчен период 2018 г., подадени V. декларации за осъществени вътреобщински доставки /ВОД/ за данъчния период ноември 2018 г.

След проверка на представените доказателства е било установено, че за стоката пресни краставици, представената фактура за последваща продажба сочи, че краставиците са продадени на цена от 76€/100 кг., която е по ниска от цената за придобиване на тази стока с деклариран разход в митническата декларация, изчислена на 81,45€/100 кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което вносите за стоката депозит в размер на 1708,59 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. С писмо рег. № 32-335807 от 21.11.2019 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на Решение на директора на ТД „Тракийска“, с което за стоката пресни краставици ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на данъчно задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 1708,59 лв. ще бъде усвоено, като е предоставена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

На 23.12.2019 г. [фирма], в качеството му на пълномощник на немското дружество е депозирало молба вх. № 32-372583, с която възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозита.

Изразеното от пълномощника становище не е прието от органа и е издадено Решение № Р. 3000-2032/09.09.2020/32-263362 на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С решението на директора на ТД „Тракийска“ е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на вношеното обезпечение, съответно за стока № 4 в размер на 1708,59 лева; обезпечението е задържано като плащане на вноските мита на основание чл. 75 §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Позицията се на Регламент № 1308/2013 г., където са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към краставиците. Според тази система, вносът не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. На основание чл. 181 от Регламент (ЕС) 1308/2013 ЕК е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, а според практическото прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показвало че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратното. Посочва се, че в случаите, когато декларираната вносна цена е по-висока от С. с повече от 8%, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. В тези случаи вносителят трябвало да докаже, че високата декларирана цена не е завишена с цел избягване плащане на митата. Евантуална обосновка на по-високите цени можело да се

аргументира с обстоятелството, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с екстра качество, каквито обстоятелства в случая не били декларирани. Изложено е, че реализирането на стоката на по-ниска цена противоречало на пазарната логика, тъй като генерирало отрицателен финансов резултат (загуба).

По делото е допусната и приета съдебно – икономическа експертиза с поставени въпроси: 1. Каква е цената, която е договорена и заплатена от дружеството за закупуване на процесните стоки от Турция?; 2. Съответства ли тази цена на стойностите, обявени в депозираната молба за възстановяване?; 3. Каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, §2, б. “в” от Регламент (ЕС) 952/2013 на ЕП и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база тази стойност?

Вещото лице е посочило, че процесните стоки, декларирани в митническата декларация – пресни краставици – 80 кутии, 2400 кг., с произход Република Турция с тарифен код [ЕГН], бруто тегло 2740 кг. Нето тегло 2400 кг. Са закупени с фактура № DES2018000000418 от 31.10.2018 г., издадена от D. T. U. P. G. V. T. – A., Турция, с получател дружеството – жалбоподател, с обща стойност 8215,54 €, в това число позиция № 2 от фактурата „краставица“ 2400 кг с единична цена 0,576 €/кг. И обща стойност 1382,40 €. С платежно нареждане от 16.11.2018 г. от банковата сметка на дружеството е извършено плащане в полза на турското дружество. Общия размер на платената сума включва и плащане по фактурата, с която са закупени процесните стоки. Установено е също така от вещото лице, че декларираната митническа стойност на позиция № 4 от митническата декларация е 3165,57 лв, като стойността включва: 1. Стойност на стоките по фактура 1382,4 € x 1,95583 лв. = 2703,74 лв.; 2. Транспортни разходи до входен граничен пункт на ЕС – 461,93 лв. Преизчислена в евро на 100 кг. Декларираната митническа стойност е (2703,74 + 461,93 = 3167,67:1,95583) :24 хкг = 67,44 €/100 кг. Налице е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита и тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Посочено е, че съгласно Регламент (ЕС) 952/2013 на ЕП и на съвета, чл. 74 – Вторични методи за определяне на митническата стойност „1. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът за прилагане на букви в) и г) се обръща, ако деклараторът поиска това.“ Митническата стойност, определена в резултат от прилагане на §1 е: стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най – голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите си. Видно от представените фактури за продажби, издадени от немското дружество и декларирани в дневника за продажби за данъчен период м.11/2018 г., по който получател е L. D. S., R.; 1. №[ЕГН] от 05.11.2018 г. с обща стойност 14868,48 € и легова равностойност 29080,22 лв. в т.ч. позиция 1 – краставици с произход Турция, дата 05.11.2018 г., 1200 кг. Ед. Цена 0,76€ и обща стойност 912,00€; 2. № [ЕГН] от 05.11.2018 г. с обща стойност 11836,48 € и легова равностойност 23150,77, в т.ч. позиция 1 – краставици, с произход Турция, дата 05.11.2018 г., 1200 кг. Ед. Цена 0.76 € и обща стойност 912 €. Цялото количество внесена стока с тегло 2400 кг. е продадена при единична цена 0,76 € или

76€/100 кг. Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, §2, б. „в“ от Регламент 952/2013 е 1824€ или 76€/100кг. Вносното мито, изчислено на тази стойност, съобразно данните и условията по Т. към датата на регистрацията на митническата декларация – 03.11.2018 г. при ползване на преференциален режим с Турция следва да бъде 0% (ако декларираната вносна цена е равна или по-висока от 68,3 €/100к.).

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Оспореното решение е издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция митници. Издателят на акта има качеството на митнически орган по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. На основание чл. 19, ал. 1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция Митници или от директорите на териториалните дирекции. Ето защо съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като са изложени в достатъчна степен мотиви, от които да се установи действителната воля на органа и да се разбере защо е приел, че не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване.

Горната фактическа обстановка е безспорно установена от приложените по делото доказателства.

Спорът се свежда до приложението на чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 за допълване на Регламент (ЕС) 1306/2013 на ЕП по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение 543/2011 на Комисията. Съгласно л. 75, §2, ал. 1 и ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, който видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложен от митническите органи, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Не е спорно, че обезпечението е внесено.

Правното основание за постановения отказ за освобождаване на предоставените обезпечения е чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, според който предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита.

Способите за доказване на условията за освобождаване са регламентирани в разпоредбата на чл. 75, §5, ал. 4, която посочва, че за да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. При анализ на цитираната разпоредба се налага извод, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките документи. В конкретния случай са представени справки – декларации по ЗДДС за данъчен период ноември 2018 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби, постъпили данни от справките-декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби за данъчен период 2018 г., подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчния период ноември 2018 г.

Настоящият съдебен състав не споделя тезата на митническите органи, аргументирана единствено със заключението за противоречие с пазарната логика в реализиране на стоката на по-ниска цена от декларираната митническа стойност. За определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, §5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за определянето ѝ е договорената стойност, тоест действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. За да не бъде приложена договорната цена, следва да е налице някое от отрицателните условия по ал. 3, б. „а“-, „г“ на чл. 70 от Регламент (ЕС) 2013/952, а именно: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните: i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г)

купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената. Всъщност, за наличието на някоя от тези отрицателни предпоставки не се твърди от митническите органи. С други думи, нормативната уредба не обвързва определянето на митническата стойност с реализирането на печалба по конкретната сделка. Според съда, аргументът на митническите органи за противоречие с пазарната логика не намира опора в нормативната уредба.

Реализирането на печалба в настоящия случай следва да се разглежда в по-дълъг период от време, предвид дългосрочните търговски отношения с контрагента – търговска верига L., и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. В случаи на такива повтарящи се доставки е оправдано някои от тях да се реализират на по-ниска цена, което да бъде компенсирано с други доставки, още повече, че в случая се касае за бързоразвалящи се стоки, чиято цена спада в течение на времето, тъй като стоката губи вкусовите си качества, търговския си вид. С цел ограничаване на загубите и запазване възможността все пак стоката да бъде реализирана, налага същата да бъде продавана и на по-ниска цена, което е в унисон и с принципа залегнал в чл.9 от ЗЗД за свобода на договарянето, която се отнася и към търговските сделки.

С оглед изложеното, съдът намира за неправилен и необоснован извода на митническия орган, че преценката за реализация на стоката с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена в процесната митническа декларация. Следва да се отбележи, че обикновено печалбата се изчислява за конкретен отчетен период, а не непременно с реализирането на конкретна сделка.

Следва да се отбележи, че истинността на представените от дружеството документи не е оспорено. Представените доказателства свидетелстват за коректно деклариране на митническата стойност, в какъвто смисъл е и заключението на вещото лице.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че не са налице основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, както и за отказ за освобождаване на внесеното обезпечение. Този отказ се явява незаконосъобразен, и следва да бъде отменен.

Предвид установеното противоречие с материалния закон, на основание чл. 173, ал. 2 АПК, след отмяна на незаконосъобразния отказ, съдът следва да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за връщане на внесения депозит, съобразно дадените в мотивите на това настоящото решение указания за тълкуване и

прилагане на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, общо в размер на 805 лева съобразно приложения на л. 135 списък на разноските, от които 50 лева за внесена държавна такса, 400 лева депозит за вещо лице и 355 лева адвокатски хонорар.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – F. T. L.“ G. , Решение № Р. 3000-2032/09.09.2020/32-263362, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – F. T. L.“ G./ направените по делото разноски в размер на 805 /осемстотин и пет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: